

Publicerad 2008-06-17 11:55 av Fineshrine

Det är för andetagen

Det är för andetagen,
som vi möts i natten
Tryggheten i dina fingertoppar,
gör mig barnslig

Och vi smaksätter varandras kroppar,
med drömmar om en kärlek
Du smakar lika ren,
som årets första snö

Du ser på mig som om jag vore,
vacker ur alla vinklar
Och fast jag vet att det inte är sant,
tillåter jag mig tro för en stund

Tro när du smeker mina millimeter,
tro när du säger att du aldrig
Och klockan har stannat för vår skull inatt,
den ler mot våra siluetter i mörkret

Din tyngd ovanpå,
och jag kanske är jag kär
I årets första snö,
och
i väggarna som håller oss inne

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fineshrine med Poeter.se id #22514 innehar upphovsrätten